

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

2023

**Valentýna
Kloboučnicková**

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

„Já se tě bojím, a ty mě?“

Valentýna Kloboučnicková

Ilustrovaná kniha

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Grafický design a ilustrace

Komiks a ilustrace pro děti / MgA.

Diplomová práce

„Já se tě bojím, a ty mě?“

Valentýna Kloboučnicková

Vedoucí práce: MgA. Marie Kohoutová

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2023

Prohlášení o původnosti a autentičnosti

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval(a) samostatně a nejedná se o plagiát.

Pízeň, duben 2023

.....
podpis autora

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2021/2022

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **BcA. Valentýna KLOBOUČNÍKOVÁ**
Osobní číslo: **D20N0069P**
Studijní program: **N0211A310007 Grafický design a ilustrace**
Specializace: **GI – specializace Komiks a ilustrace pro děti / MgA.**
Téma práce: **ILUSTROVANÁ KNIHA**
Zadávací katedra: **Katedra designu**

Zásady pro vypracování

Tvůrčí záměr:

Mým záměrem je vytvořit autorskou knihu, která výtvarně pojedná zvolené téma.

Způsob realizace:

Volba námětu, skici, zkoušky výtvarných technik, finální výtvarné zpracování, předtisková příprava, tisk.

Cíl:

Mým cílem je vytvořit originální autorskou publikaci.

Předpokládaný charakter výstupu:

Kniha o minimálním formátu A5 a minimálním rozsahu 20 ilustrací. Kniha bude odevzdána ve 3 výtiscích.

Rozsah průvodní zprávy:

Tři normostrany textu doplněné o obrazové přílohy.

Rozsah teoretické části: **min. 3 normostrany**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování DP**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

ELIZEGI, Rebeka. *Collage by Women: 50 Essential Contemporary Artists*. Barcelona: Promopress, 2019. ISBN 978-8416851775.
VALOUŠEK, Chrudoš. *Chrudošův MIX přísloží*. Praha: Baobab, 2008. ISBN 978-80-87060-11-7.
LUYKEN, Gunda, ed. Hannah Höch: *Picture Book*. Mnichov: Prestel, 2014. ISBN 978-3791353432.
WAGENBRETH, Henning, Robert Louis STEVENSON a Petr PUTNA. *Pirát a lékárník*. 2. vydání, Praha: 65. pole. ISBN 978-80-87506-31-8.
VYBÍRAL, Zbyněk. *Psychologie komunikace*. Praha: Portál, 2005. ISBN 978-80-7367-387-1.

Vedoucí diplomové práce: **MgA. Marie Kohoutová**
Katedra designu

Datum zadání diplomové práce: **31. května 2022**
Termín odevzdání diplomové práce: **28. dubna 2023**

LS.

MgA. Vojtěch Aubrecht v.r.
děkan

Doc. akademický malíř František Steker v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 13. září 2022

OBSAH

1. VÝBĚR TÉMATU	8
2. DOTAZNÍK	9
3. MOŽNÉ DODATEČNÉ TÉMA: POPULARIZACE PSYCHOLOGIE	
4. NÁZEV	
5. PRACOVNÍ POSTUP	10
6. PŮVODNÍ PLÁN	
7. USKUTEČNĚNÝ PLÁN	
8. FINÁLNÍ STRUKTURA PUBLIKACE	
9. STYL ILUSTRACÍ	11
TISK	
VÝSLEDNÁ PODOBA DÍLA	
RESUMÉ V ANGLICKÉM JAZYCE	12
OBRAZOVÉ PŘÍLOHY	13–35

1. VÝBĚR TÉMATU

Minulý rok jsem absolvovala studijní stáž na umělecké škole v Portu. Pobývala jsem zde od začátku února do přibližně poloviny června. V této době jsem kvůli svému odjezdu udržovala vztah na dálku, který toto období nepřečkal.

Připadalo mi, že málokdy jsem se tolik snažila a „natahovala“ pro jiného člověka, jako tomu bylo tehdy. Zpětně si myslím, že jsem do vztahu i takto na dálku dávala příliš a zbytečně se ničila (dnes bych již byla ve svém dávání a zahrnování pozorností i v případě, že na druhé straně snaha chybí, sobečtější), tehdy mi to však takto dávalo smysl - „pro lásku všechno“. Vztah však přesto nevyšel, a tak jsem se zhroutila. Začala jsem si pokládat otázky - co jsem udělala špatně, co mohlo být jinak, co on mohl udělat lépe, proč se on nesnažil víc, když viděl, že vztah upadá? Proč se nesnažil od začátku, stejně jako já - všechno přeci mohlo dopadnout dobře a vztah by vydržel!

Tehdy jsem začala přemýšlet o osobních hranicích - došlo mi, že se přece nejde snažit za dva, že jakkoli smýšlím o lidech dobře a věřím v ně, tak z nich nemůžu vydolovat něco, co je nad jejich vůli nebo sílu. Musím se smířit s tím, že moje očekávání neodpovídá realitě a že občas lidé sliby zkrátka nedodržují.

Problémy s hranicemi jsem měla i ve vztazích v bytě, ve kterém jsem během svého Erasmus pobytu žila. Bydlely zde i moje dvě blízké kamarádky, které jsem na této stáži poznala. Pro každou z nás byl tento půlrok jiným způsobem náročný, a tak jsme se snažily se navzájem podporovat, jak to jen šlo. Teď to zní směšně, ale myslím, že později jsme už ze vzájemné podpory byly všechny unavené - je jedna věc podpořit kamarádku, když se jednou za čas vidíme na kafi, a druhá věc je někoho v jeho krizi podporovat každý den. Všechny jsme měly různé poklesy nálad a energie, ale zároveň jsme tu chtěly být pro sebe navzájem a podporovat se. Myslím si, že ke konci pobytu jsme si už občas cíleně všechny musely držet zdravý odstup od té druhé, protože jsme každá musely dbát hlavně o svoje psychické zdraví - je těžké někoho mentálně podpírat, když člověk sám sotva stojí.

Někdy v té době byl čas na výběr tématu diplomové práce. Původně jsem chtěla ilustrovat nějaký již existující příběh nebo text, ale vzhledem k tomu, že jsem téma mezilidských vztahů a hranic tehdy v osobním životě velmi řešila, řekla jsem si, že si ho vyberu, abych ho pro sebe i pro ostatní mohla více prozkoumat.

2. DOTAZNÍK

Během léta jsem potom přemýšlela o formě této práce - došla jsem k tomu, že nejlepší bude sestavit dotazník obsahující otázky, které v sobě já i ostatní ohledně mezilidských vztahů nejvíce řešíme. Kladla jsem při tom důraz na to, aby z tónu položených otázek bylo zřejmé, že se mají týkat všech typů vztahů - ne čistě těch kamarádských, rodinných, nebo třeba romantických. Všechny tyto vztahy to však má zahrnovat.

Když se na volbu vytvořit dotazníky, se kterými budu následně pracovat, dívám zpětně, tak si myslím, že skoro pro každého je přínosné přeciť si o tom, jak některé společenské situace zvládají ostatní. Jsem velmi vděčná, že jsem se mohla prostřednictvím anonymního dotazníku ostatním „podívat do hlavy“ a zjistit, jak mnohé věci řeší oni. Svým dílem tak tedy chci přispět k neustále vzrůstající sérii děl, která také využívají osobní rovinu jako jedinečnou studnici vědění, ze které lze čerpat a poučovat se z ní.

3. MOŽNÉ DODATEČNÉ TÉMA: POPULARIZACE PSYCHOLOGIE

Jedno z mých osobních zkoumání v tomto projektu bylo i pro sebe zmapovat to, jak na lidi působí jistá popularizace psychologie v době internetu a různých seberozvojových podcastů. Můj názor je ten, že ačkoli málokdo z nás má opravdu odborné znalosti v oblasti psychologie, čím dál tím víc lidí se domnívá, že psychologii rozumí, a odváží se i psychický stav ostatních rozebírat na základě několika málo informací, které získal například z velmi zjednodušujících instagramových „infografik“. To potom vede ke zjednodušování psychických problémů, mylné sebediagnostice a dalším nedorozuměním. Nemyslím si, že tato popularizace psychologie s sebou nese pouze negativní dopady - mně osobně se tato demokratizace v něčem zamlouvá, je však myslím dobré mít na paměti, že člověk díky tomu, že si sám nějak vyloží a zkouší aplikovat informace z internetu na reálné psychické problémy sebe nebo ostatních, ještě není profesionál. Rozhodla jsem se však, že toto zkoumání do projektu nakonec napřímo nezahrnu, jelikož by ho to příliš tříštilo.

4. NÁZEV

Název mi připadal jako vtipný komentář toho, jak to se vztahy někdy je. Často pozoruji, že se jak já, tak i moji kamarádi a známí občas bojíme vzájemné komunikace, pokud by měla být upřímná, a tedy někdy i nepříjemná. Já osobně mám například větší problém konfrontovat kamaráda či partnera, než mi vadí konfrontovat někoho na veřejnosti nebo se ve škole o něčem přít s přednášejícím před třídou plnou lidí.

5. PRACOVNÍ POSTUP

Během podzimu jsem tedy vytvořila šestistránkové PDF obsahující popis projektu a otázky, na které mi dotázaní měli odpovědět do nového dokumentu nebo přímo do textu emailu. Zahrnula jsem sem i otázky, které jsem se nakonec rozhodla nepoužít - viz podkapitola „Původní plán”. Na svém instagramovém účtu, kam přidávám svoji tvorbu a ilustrace, jsem sdílela výzvu pro participaci na tomto projektu. Ozvalo se mi bezmála 50 lidí (ne všichni potom ve výsledku na dotazník odpověděli, ale stejně jsem měla odpovědí dostatek). Dotazníky jsem rozeslala a čekala jsem na odpovědi, abych mohla přistoupit k další fázi práce, čímž bylo editování a třídění odpovědí.

6. PŮVODNÍ PLÁN

Do PDF jsem zahrnula i stránku s názvem „Otázky (nalehko)”, do níž jsem zakomponovala i otázky ohledně osobního vkusu se záměrem, že mi tato stránka dá vizuální podněty ke ztvárnění jakéhosi kolážovitého vizuálního profilu každého účastníka výzkumu. Původně jsem totiž ohledně své knihy měla úplně jinou představu - měla být velikosti A3, na výšku, a každá dvoustrana měla být rozvržena následovně: na levé straně měly být otištěny veškeré odpovědi na „Otázky (vážné)” dotazovaného, vpravo potom ilustrace, která bude využívat originální vizuální prostředky závisející ne tom, jak bude dotazovaný odpovídat v sekci „Otázky (nalehko)”. Zamýšlela jsem zkrátka vydestilovat pro každého jedince z jakési mozaiky toho, co má rád a jaký je jeho vkus, jakýsi originální vizuální styl, kterým bych ilustraci na protější A3 zpracovala. To by však bylo časově náročné a možná by to ve výsledku ani nevypadalo dobře, takže jsem se rozhodla od toho upustit.

7. USKUTEČNĚNÝ PLÁN

Nakonec jsem se tedy rozhodla pro jednotný ilustrátorský styl. Sekci Otázky (nalehko) jsem při vymýšlení ilustrací zcela vypustila a spíše jsem se zaměřila na ilustrační potenciál odpovědí na Otázky (vážné).

8. FINÁLNÍ STRUKTURA PUBLIKACE

Publikace je složena ze tří brožur, které se jmenují: Komunikace, Důvěra a Sdílení a naslouchání. Pro každou brožuru jsem zvolila jinou barevnou kombinaci, aby byly i takto podle barev snadno odlišitelné. Všechny jsou uloženy v zastřešujícím pouzdru/obalu, který využívá všechny barvy použité v jednotlivých brožurách (viz příloha).

9. STYL ILUSTRACÍ

Po četných pokusech a omylech jsem se nakonec rozhodla pro jednoduché hravé dvoubarevné ilustrace vytvořené v aplikaci Photoshop. Občas používám polotón a občas různé průhlednosti v případě větších ploch.

10. TISK

Jelikož jsem v minulosti nebyla spokojená s tím, jak moje vytištěné práce vypadaly (pravděpodobně to bylo kvůli tomu, že jsem nepovažovala výběr papíru a způsob tisku za tolik důležitý), rozhodla jsem se, že teď se budu detailům ve výsledné podobě věnovat mnohem více.

Už dlouho se mi líbí, jak vypadají práce tištěné na risografu, rozhodla jsem se tedy, že tuto metodu využiji i pro vlastní knihu. Diplomovou práci jsem tiskla v začínajícím tiskařském studiu Paper Can Dance, které vedou dvě moc sympatické a nápomocné slečny.

Studio má v nabídce šest barev, které se tisknout vždy každá zvlášť (jde vlastně trochu o automatizovaný sítotisk) a dají se různě cíleně překrývat a kombinovat, s čímž se dá pracovat a vytvořit tím další barvy nebo zajímavé odstíny barev již existujících.

Předtisková příprava je však v případě užití více barev trochu složitější, neboť se musí vlastnostem risografu značně přizpůsobit (každou barvu je nutno vyexportovat zvlášť pouze v černé - něco jako při vytváření matric pro sítotisk).

11. VÝSLEDNÁ PODOBA DÍLA

Kniha je složena ze tří brožurek s názvy Komunikace, Důvěra a Řešení. Brožurka „Komunikace“ je tištěna zeleno-červenou barevnou kombinací, „Důvěra“ je žluto-růžová a v brožurce „Řešení“ najdeme modrou a ještě jednou zelenou barvu.

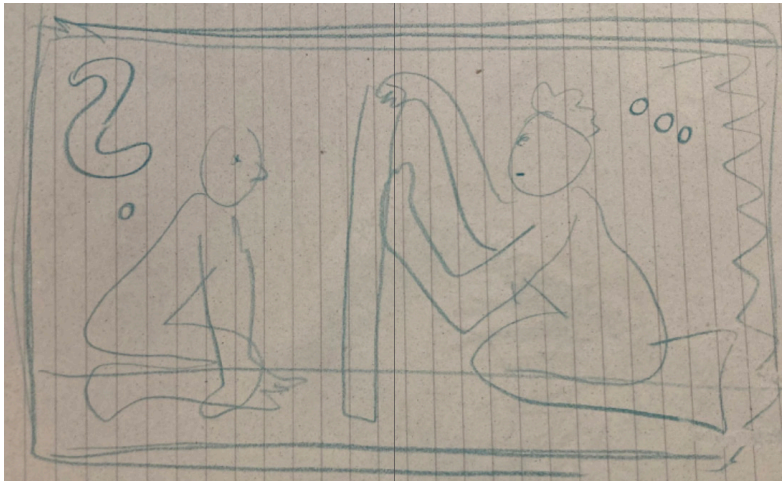
Všechny brožurky jsou vloženy v kartonových kaširovaných deskách béžové barvy, na kterých je z vnější strany nalepena obálka (na které je již použito více risotiskových barev) a předsádka (celá pouze v modré barvě). Desky jsou k sobě svázány lesklou mašličkou v jedné z barev risografického tisku na obálce.

A RESUMÉ (IN ENGLISH)

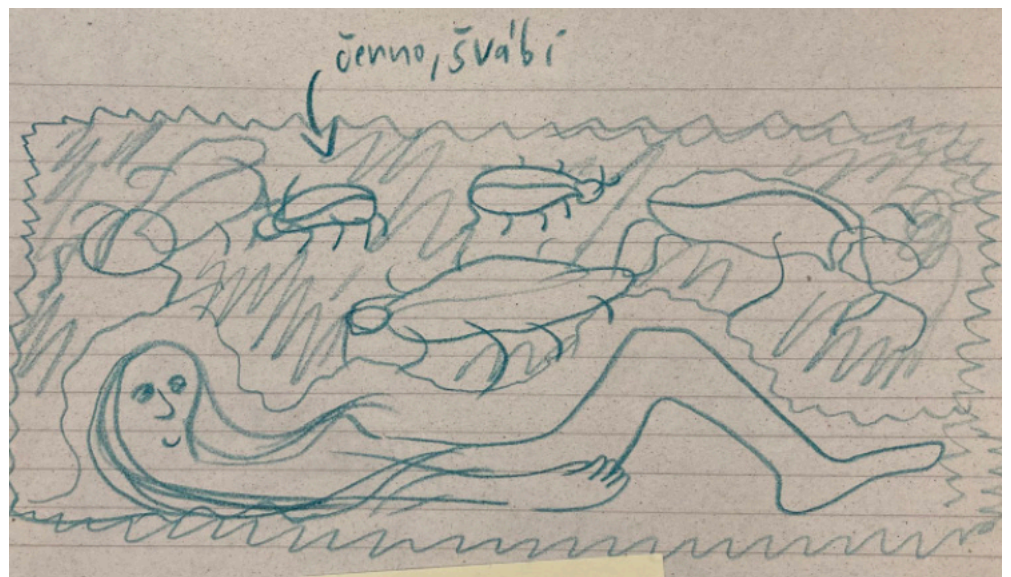
My thesis deals with interpersonal relationships and the problems that come with those. Based on a questionnaire answered by about 40 people who responded to my call on Instagram, I compiled a book consisting of three chapters (3 notebooks in one carton cover) called “Communication”, “Trust” and “Solutions”. In all 3 books, you can see the questions that I asked in the questionnaire followed by the various answers to those questions and illustrations that correspond with them. The illustrations are created entirely in Photoshop. I printed the work on a risograph machine in a risography studio called Paper Can Dance. Two different printing colors are used for each booklet, the carton cover uses four colours. The carton cover keeps all 3 notebooks together by being adjusted with a silky colorful ribbon.

OBRAZOVÉ PŘÍLOHY

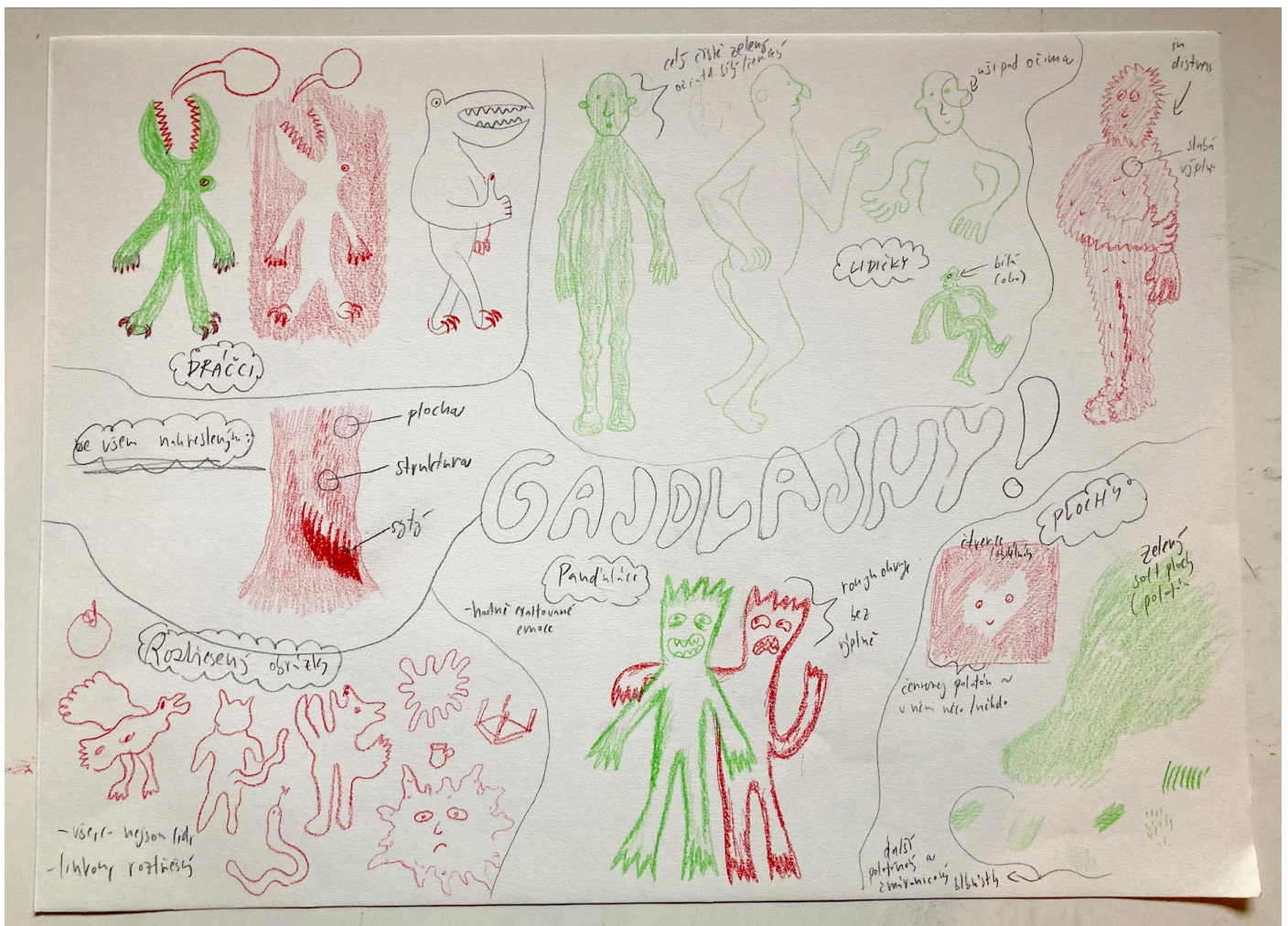
přípravné práce

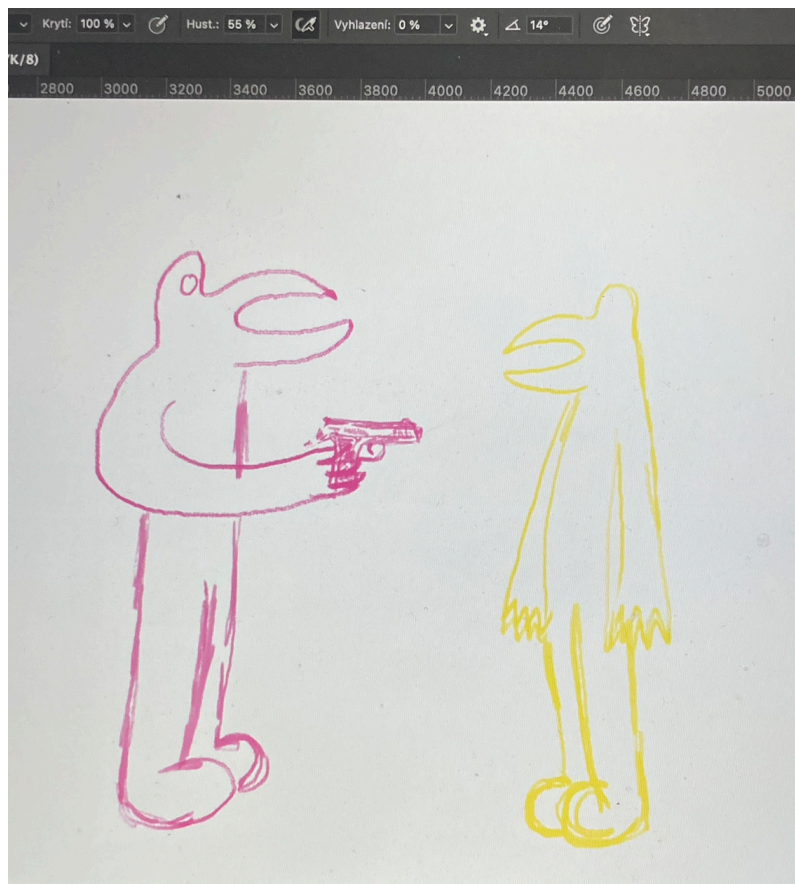

skici určující styl ilustrací

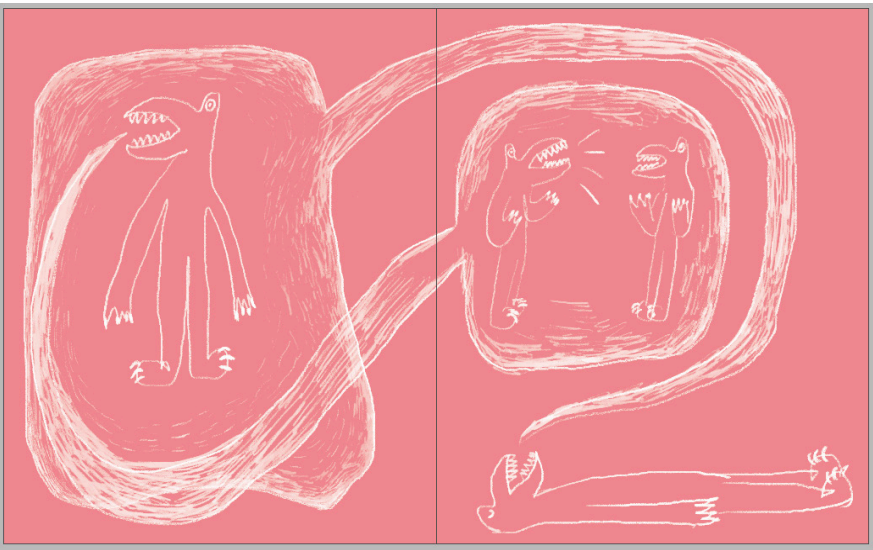
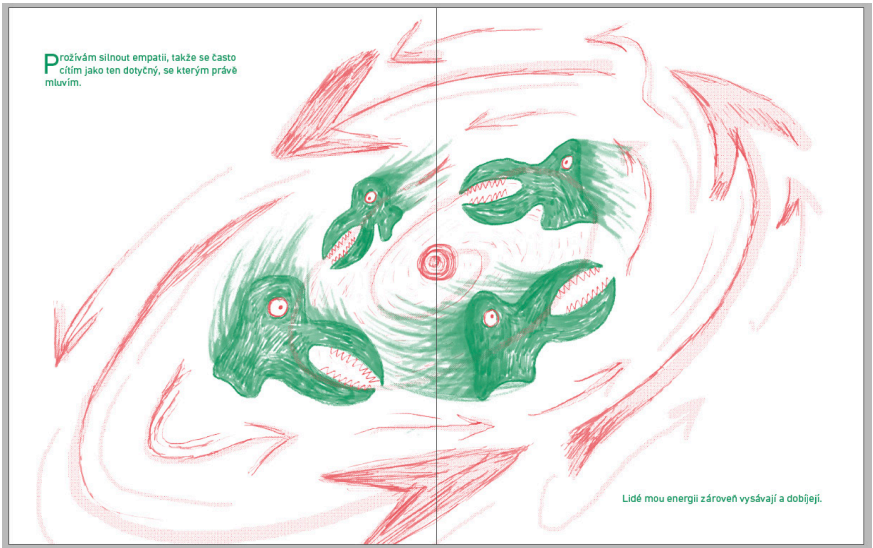
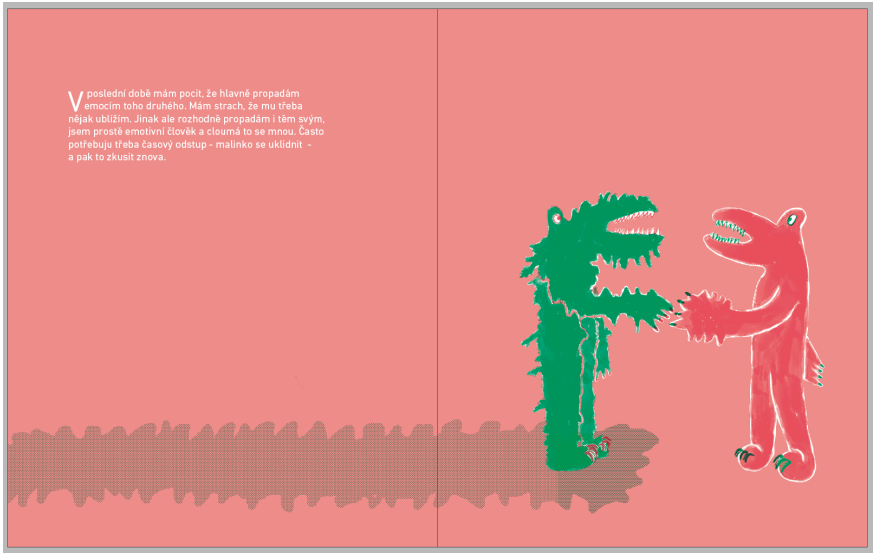

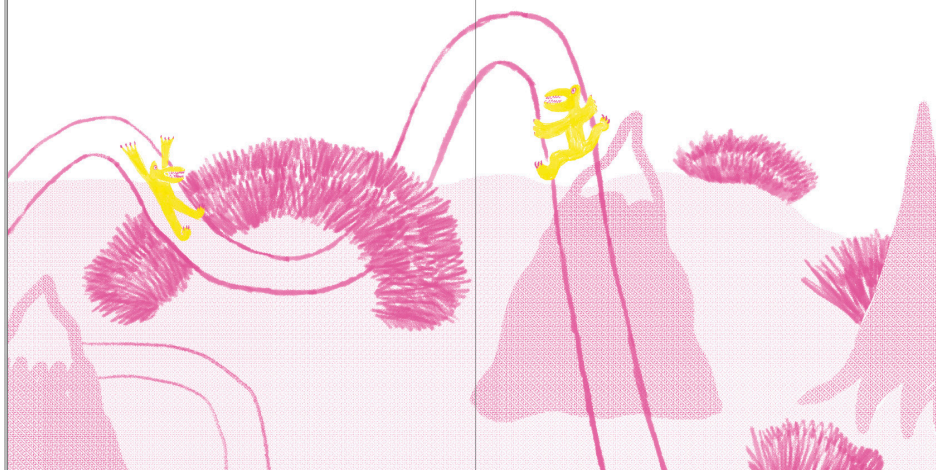
rozdělané ilustrace

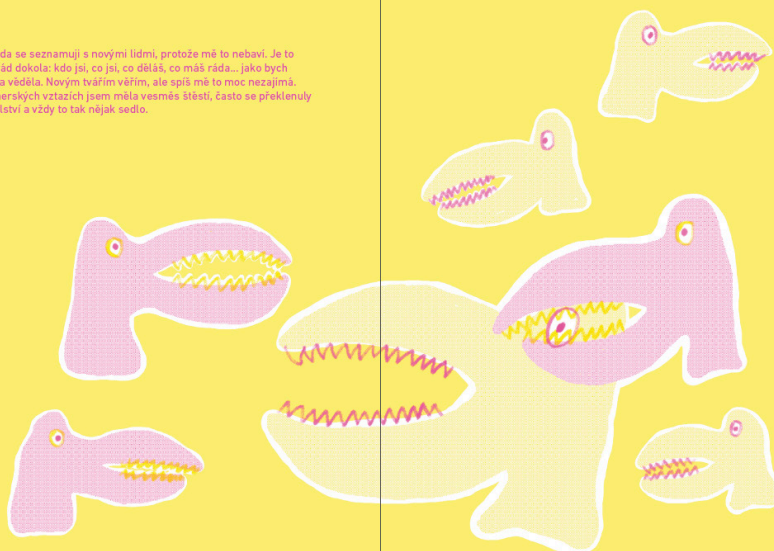

ukázky hotových ilustrací

Připadám si, jako když někým jdu, vím jen matně kam, často ani nevím, kde právě jsem, nemám mapu, tak trochu tuším, co je správný směr, ale vlastně často skončím chozením v kruhu. Někdy se mi podaří v tom mít jasně, ale pak se „zvedne mlha“ a já jsem znovu zmatená.

Nerada se seznamuji s novými lidmi, protože mě to nebaví. Je to pořád dokola: kdo jsi, co jsi, co děláš, co máš ráda... jako bych to sama věděla. Novým tvářím věřím, ale spíš mě to moc nezajímá. V partnerských vztazích jsem měla vesměs štěstí, často se překlenuly z přátelství a vždy to tak nějak sedlo.

V životě jsem se setkala s mnoha lidmi, který mě „zradili“ ať už úmyslně, nebo neúmyslně. Byla jsem také opakovaně svědkem toho, jak někdo někomu podvádí. Přátelské vztahy jsou něco jiného. Věřím, že moji kamarádi by mě nepodrazili - nebo jim nesvěřuji něco, co by mi mohlo ublížit. Ale romantickým vztahům se nedáv věřit.

Mám už bibou zkušenost s lidma, co se pro vztah se mnou nachlil a potom si to (když šlo do tuhého - nebylo lehký se potkávat nebo přišly nějaký pro mě ani ne tak fatální hádky) rozmysleli nebo zjistili, že předtím špatně vyhodnotili situaci a teď jim dochází, že vztah se mnou vlastně nechťej nebo nedávaj. Vyhovují mi v tomhle líd, kteří znají sami sebe a důvěřují si v tom, co cítí a chtějí.

CO BY TI
SMĚREM OD
OSTATNÍCH
LIDÍ POMOHLA?

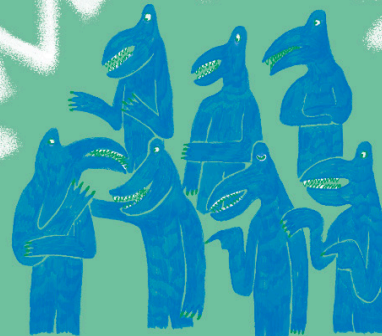
JAK BY SE
K TOBĚ IDEÁLNĚ
MOHLI CHOVAT
JINAK, ABY
TI TO USNADNILO
KOMUNIKACI
S NIMI?

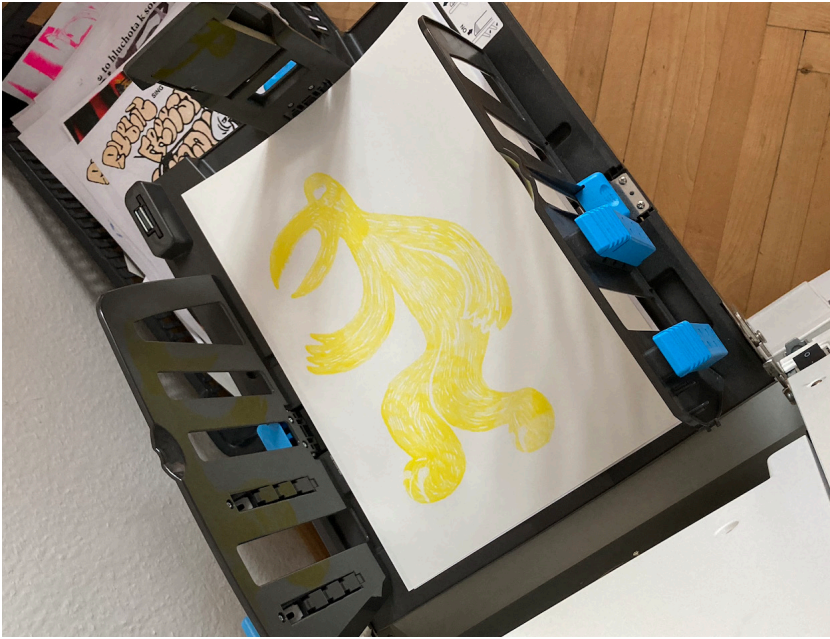
Myslím, že mě děsí sociální hry - například, když se mě někdo na něco ptá, aniž by chtěl znát odpověď. Preferuji, když se mnou lidé jednají napřímo - když mi přesně řeknou, kde je problém, nebo mi objasní, co se děje. Nemám ráda, když musím hádat, jak se druhý člověk cítí.

Je příjemné, když lidé chápou, že potřebuji prostor a čas pro sebe, že občas prostě vedle někoho jen mlčím - a že to neznamená, že je v našem vztahu něco špatné. Pomáhá mi, když mi někdo objasní svůj komunikační styl a dá mi k tomu nějaká pravidla nebo tipy (například mně se nelíbí, když se mě někdo dotýká, když jsem z něčeho rozrušená. Svým kámošům o tom tedy povím, aby si toho do budoucna byli vědomí).

Nejvíce by mi pomohlo ujištění, že mě lidé nesoudí. A vzhledem k tomu, že mám problém ostatní oslovovat, tak by mi hodně pomohlo, kdyby vždy začínali konverzace první. Často mám pocit, že si lidi kolem mě myslí, že o konverzaci nemám zájem, a já ji přitom jen nedokážu započít.

zkouška tisku, první tisky

hotové knihy

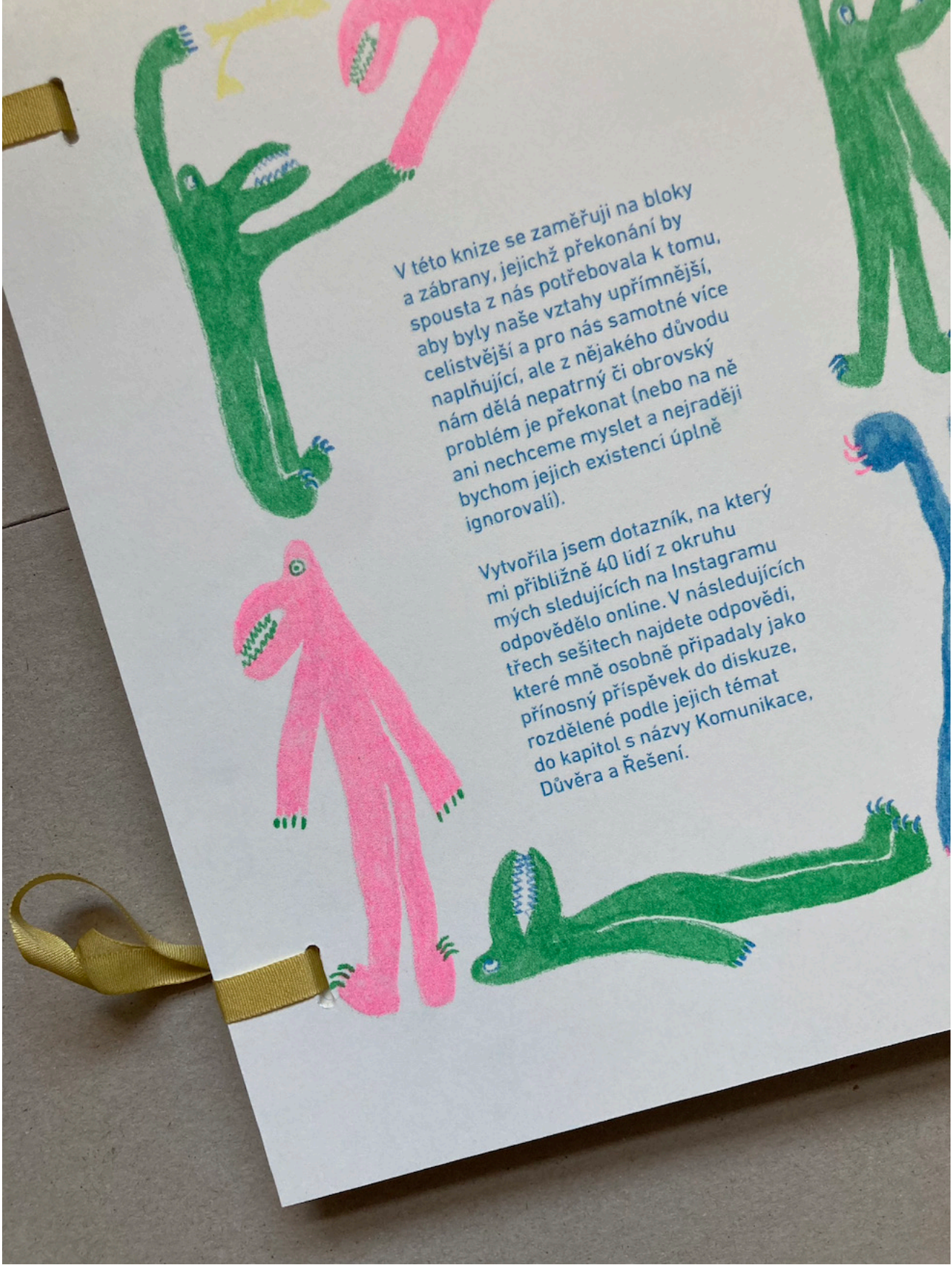

V této knize se zaměřuji na bloky a zábrany, jejichž překonání by spousta z nás potřebovala k tomu, aby byly naše vztahy upřímnější, celistvější a pro nás samotné více naplňující, ale z nějakého důvodu nám dělá nepatrný či obrovský problém je překonat (nebo na ně ani nechceme myslet a nejráději bychom jejich existenci úplně ignorovali).

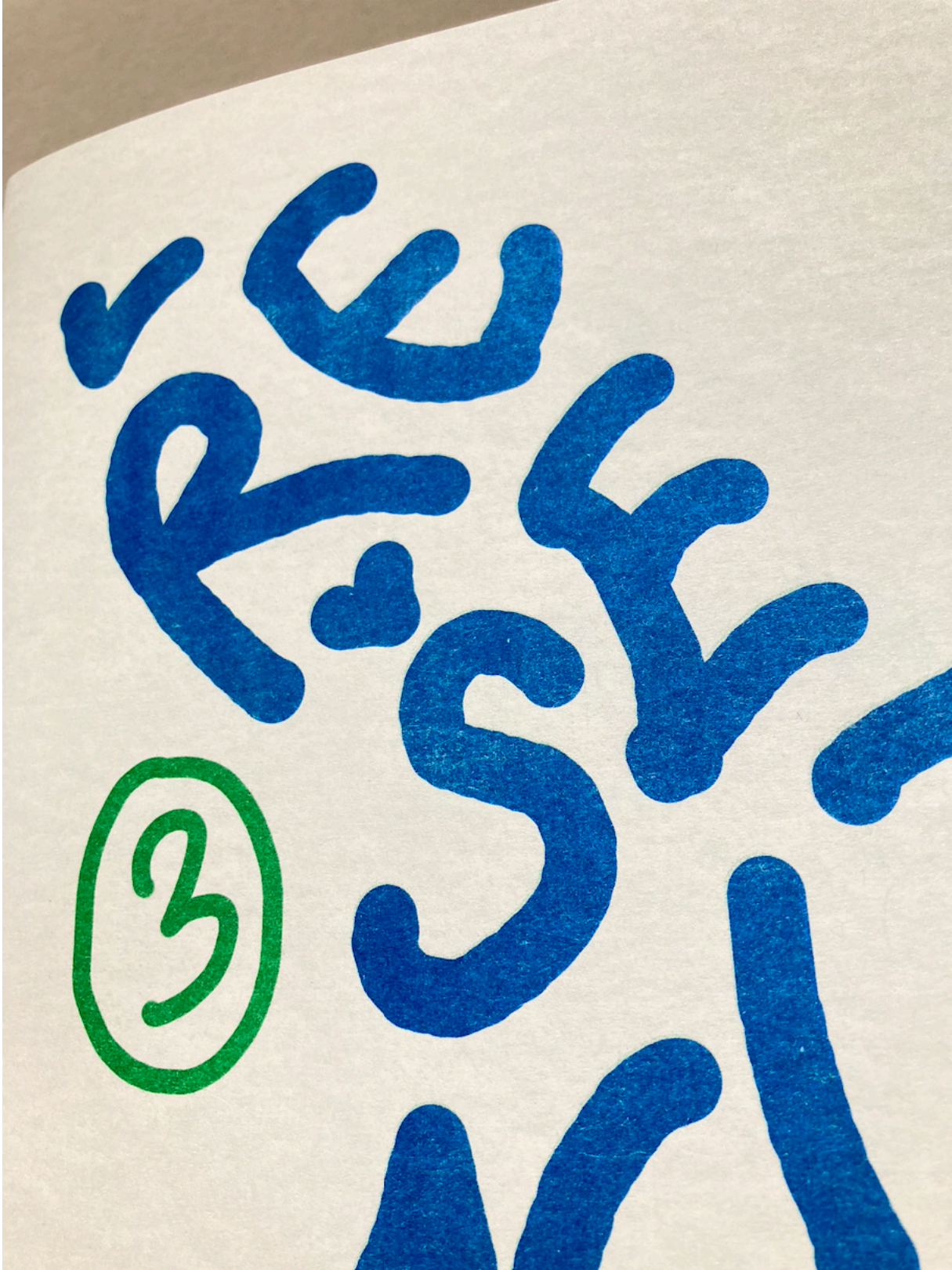
Vytvořila jsem dotazník, na který mi přibližně 40 lidí z okruhu mých sledujících na Instagramu odpovědělo online. V následujících třech sešitech najdete odpovědi, které mně osobně připadaly jako přínosný příspěvek do diskuze, rozdělené podle jejich témat do kapitol s názvy Komunikace, Důvěra a Řešení.

Od lidí by mi pomohlo, kdyby se mnou mluvili o tom, co se jim honí hlavou a snažili se někdy nazpátek pochopit i mě. Mám okolo sebe dost lidí, kteří řeší jen sami sebe a mě nikdy moc nevyslechnou - jen se mnou sdílí své problémy, ale už nechtějí slyšet ty moje. Prostě je to nezajímá a já jsem pak zahlcená svými a k tomu ještě cizími pocity. Takže ideální by bylo, aby to bylo vyvážené a aby mi občas někdo prostě jen pro radost koupil něco dobrého, třeba dortík. Problémy to sice nevyřeší, ale jídlo uklidňuje.

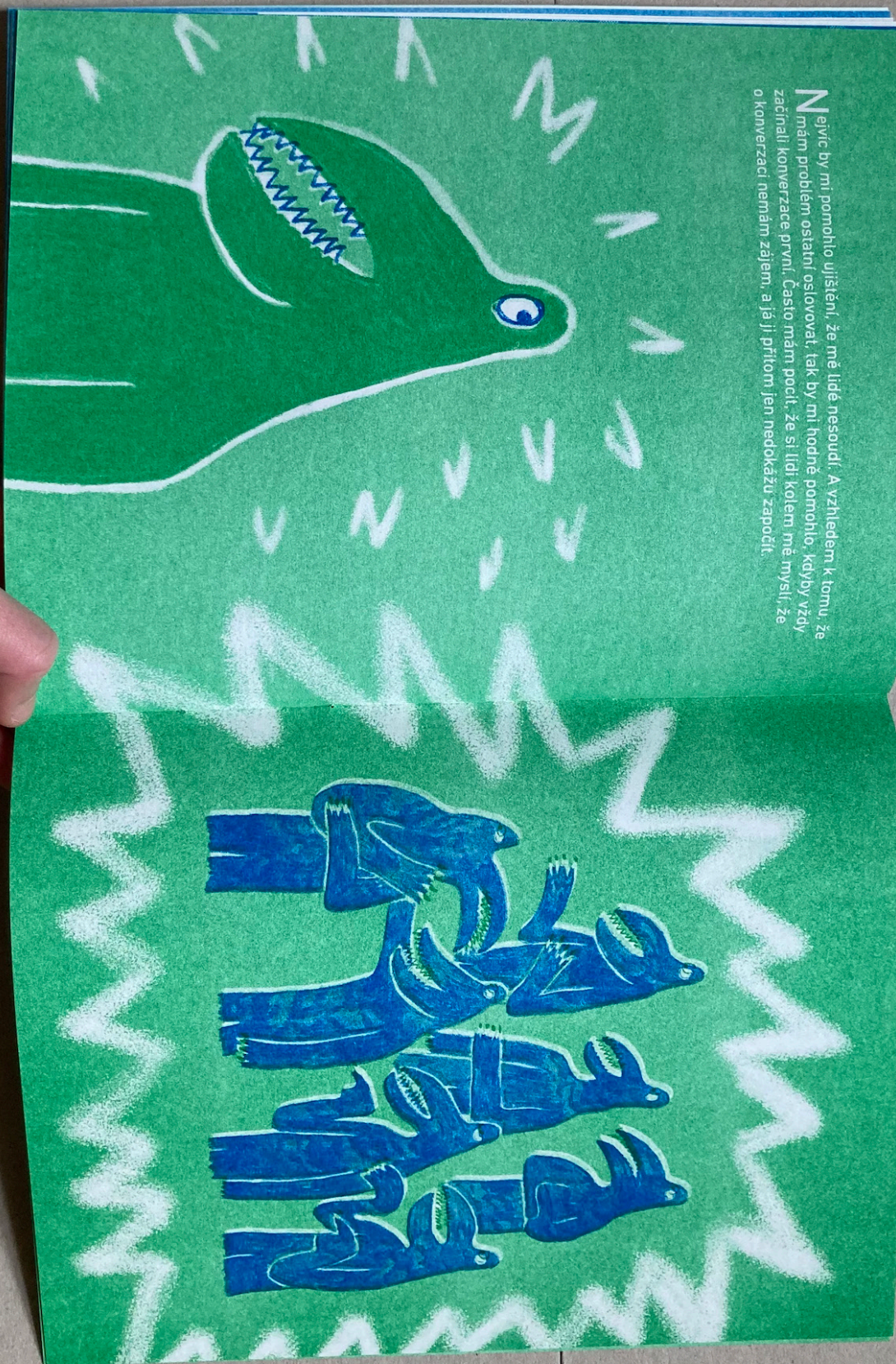

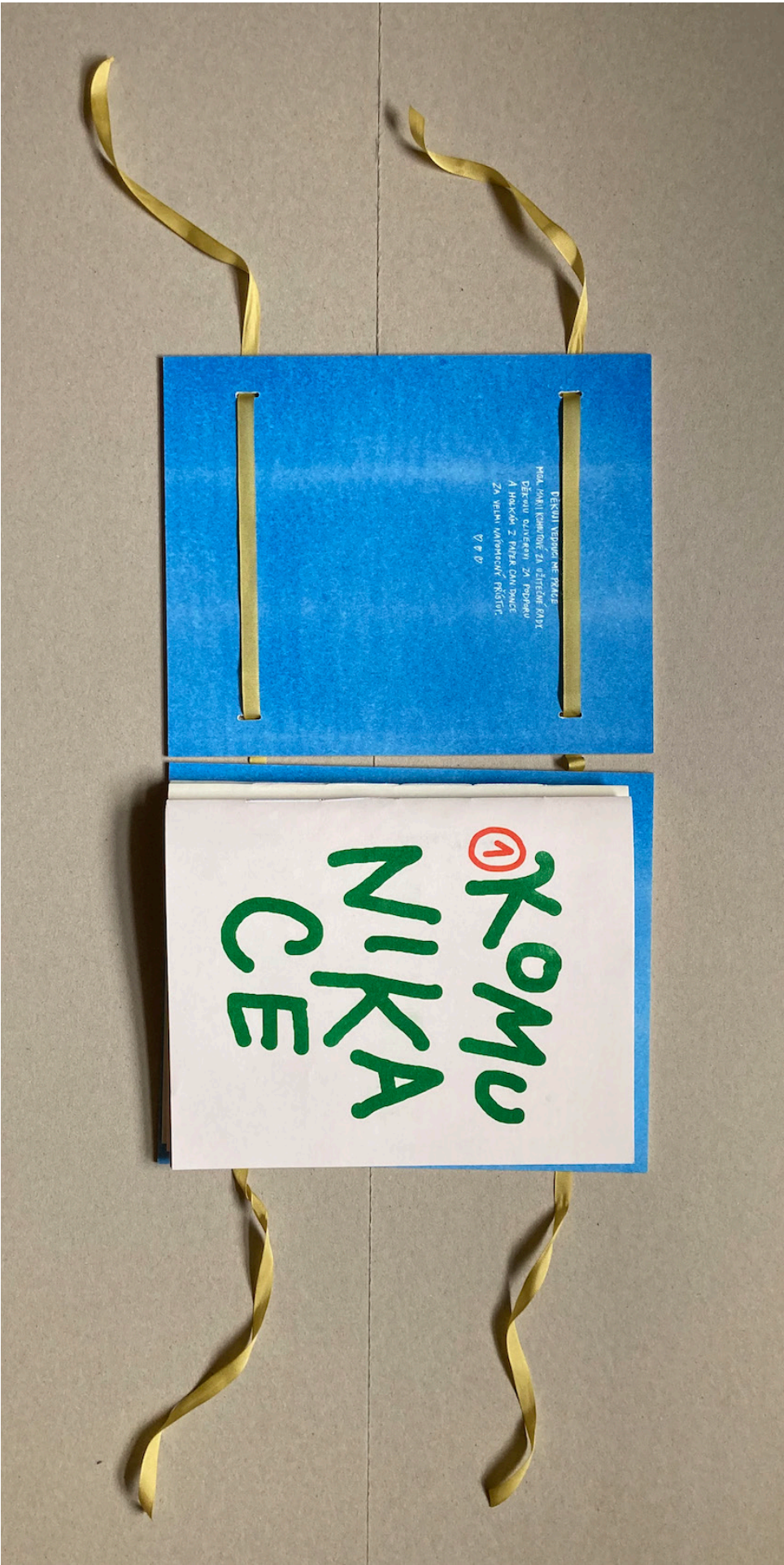

Nějvíce by mi pomohlo ujištění, že mě lidé nesoudí. A vzhledem k tomu, že mám problém ostatní oslovovat, tak by mi hodně pomohlo, kdyby vždy začínali konverzace první. Často mám pocit, že si lidi kolem mě myslí, že o konverzaci nemám zájem, a já ji přitom jen nedokážu započít.

DEKUI VEPUCI NE PAKU
MIA, MUKI I KAMONGE ZA UFRIDE EBY
DEKUI OUVESI ZA POPPER
A HAKA 2 PIZA CAVI PUC
ZA VANI MIVAVI RIBOTI
D D D

① KOMO
NIKA
CE

*JÁ SE TĚ BOJÍM, A TY
MĚ?? (pracovní název!!)*

*Valentýna
Kloboučnicková*

Mezilidské vztahy by měly naplňovat potřeby všech zúčastněných. Všechny však také vyžadují určitou míru sebeodhalení, což může být často pro mnohé z nás nepříjemné.

Pro nás lidi je přirozené, že se chceme s druhými sblížovat a mít s nimi hezké a příjemné pouto. Zároveň však skoro každý máme nějaké bloky – chceme si být blíž, něco nás k tomu táhne, ale nechceme o sobě druhým poskytovat informace nebo se nám přičí mluvit o našich špatných zážitcích, které nás formovaly a skrze jejichž poznání by možná bylo naše chování a počinání druhými lépe pochopeno a přijímáno.

Nebo se chceme sblížit, ale neumíme si stanovit vlastní hranice a říci ostatním, když nám vadí něco, co udělali, nebo způsob, jakým se k nám zachovali (i když to nemuselo být na první dobrou špatné chování), což vytváří větší a větší zed' mezi námi a osobami nám blízkými.

Ve své práci se chci zaměřovat na tyto bloky – zábrany, jejichž překonání by spousta z nás potřebovala k tomu, aby byly naše vztahy upřímnější, celistvější a pro nás samotné více naplňující, ale z nějakého důvodu nám dělá nepatrný či obrovský problém je překonat (nebo na ně ani nechceme myslet a nejráději bychom jejich existenci úplně ignorovali.)

Cílem mé práce není vést ostatní, aby zapomněli na veškeré své lidské zábrany a stali se robotem, dokonale fungujícím a schopným na 100% sdílet s druhými sám sebe. Víím však, že osobní a z nich pramenící mezilidské problémy jsou nedílnou součástí naší existence, a že ačkoli je nemůžeme úplně vymýtit (a asi by to ani nebylo žádoucí), můžeme se na ně alespoň z určitého odstupů trochu více zaměřit a popřemýšlet o nich – třeba se nám s jejich pojmenováním a popsáním začne fungovat sám se sebou a mezi ostatními o něco lépe.

JAK BUDE PROJEKT PROBÍHAT:

Představuji si to takhle: proklepnu si pár lidí a získám od nich odpovědi na otázky (viz následující strana), na jejichž základě budu vytvářet knížku, která se bude skládat vždy z textu na jedné straně a ilustrace na straně druhé.

Po otázkách „vážných“ následuje i pár odlehčenější, které mi vizuálně pomůžou při vytváření konkrétní ilustrace.

Nechci po nikom, aby mi sděloval věci, které mu jsou bytostně nepříjemné říkat. Projekt se ale zakládá na myšlence, že si budeme uvědomovat problémy a komplikace, které bychom chtěli překonat a nebo je v sobě trošku více rozřešit – takže mírně nepříjemné to možná pro někoho bude – proto si velmi cením odpovědí od každého z vás a budu ráda, když se mi trochu rozepíšete.

Vaši identitu v souvislosti s odpověďmi nikde zveřejňovat nebudu – nikde nebude napsané, kdo se projektu zúčastnil.

OTÁZKY (VÁŽNĚ):

1. Máš problém věřit lidem, když se s nimi sblížeješ (ať už v přátelském nebo romantickém vztahu)?
2. Pokud ano, z čeho myslíš, že tahle nedůvěra pramení?
3. Cítíš se občas naštvaně a bezmocně – že se ti nedaří komunikovat to, co bys ostatním chtěl sdělit? Co myslíš, že ti v tom brání?
4. Podléháš během komunikace často emocím? Pokud ano, jakým – a proč si myslíš, že tomu tak je?
5. Jak řešíš ten fakt, že jsou tyto problémy ve tvém životě stále přítomny? Jak se s nimi popasováváš den za dnem, pokud je aktivně neřešíš?
6. Myslíš, že jsi dobrý posluchač? Dokážeš dobře poslouchat a vnímat, když s tebou ostatní sdílí své problémy? Proč myslíš, že tomu tak je/není?
7. Máš spíše pocit, že jsi to ty, kdo neumí sám dobře zhodnotit a sdílet svoje pocity, nebo podle tebe spíše ostatní lidé špatně naslouchají?
8. Co by ti směrem od ostatních lidí pomohlo – jak by se k tobě IDEÁLNĚ mohli chovat jinak, aby ti to usnadnilo komunikaci s nimi?

OTÁZKY (NALEHKO):

9. Jídlo, které se ti hnuší?
10. Nejoblíbenější část dne?
11. Zvíře, kterého se bojíš/štíšíš?
12. Čeho se ještě bojíš nebo štítíš? Pověz mi o svých fobiích!
13. Jmenuj celebritu/známou osobnost s fakt dobrým (nebo dobře divným a zábavným) stylem. Můžeš sem vložit i fotku jejího best outfitu!
14. Film, který tě nejvíce zasáhl (ať už pozitivně či negativně)?
15. Jsi vedoucí na táboře, máš za úkol připravit stezku odvahy. Na jakém místě kdekoli ve své zemi by jsi ji udělal/a?

Jak to provedeme?

Odpovědi mi prosím pošlete na mail **v.kloboucnikova@gmail.com**, do předmětu napiště „**Odpovědi k dotazníku**“.

Z odpovědí si pravděpodobně vyberu fragmenty, které mi přijdou zajímavé – je možné, že vám je ještě pošlu na schválení.

A to je vše! Až budu mít projekt hotový, najdete v něm i ilustraci podle vaší odpovědi. To, co mi napíšete, nebudu v souvislosti s vaší identitou nikde sdílet, vaše jméno v projektu nebude vůbec uvedené, poznáte se v tom jenom vy sami.

Díky, jestli se rozhodneš se zúčastnit – budu se moc těšit na naši spolupráci, hehe!
Dej mi vědět!

Vaše *VALI KLOBOUČNÍKOVÁ*
(@sojovav-omackav)

